

videregaaende Krav fra det konservative Folkeparti. Det ved vi ikke nu, og det er jo Forslagets egentlige Indhold; det kan først ses i Udvalget, og dér vil vi selvfølgelig deltage i den formelle Behandling — hvad der skal vedtages, faar vi jo ingen Indflydelse paa.

H. O. Hansen: Naar Regeringen, efter at Toldlovsforslaget maa betragtes som strandet, har foreslaaet Luksustoldloven forlænget, maa det jo forekomme ganske rimeligt, idet Regeringen efter min Mening ikke kan undvære de Indtægter, der flyder af den, og jeg skal, da det er en Beskatning paa Toldboden, og jeg finder, at denne Beskatningsform er den mest tiltalende, uden at komme ind paa Enkeltheder i Satserne, der er foreslaaet, sige, at denne Forlængelse skal jeg intet have imod.

Med Hensyn til det andet Forslag, Forslaget om Ændringer i Lov Nr. 46 af 2. Februar 1922 om Tobaksafgifter, ønsker jeg kun at gøre nogle faa Bemærkninger her ved første Behandling, idet jeg vil minde om, at det efter mine Udtalelser i Fjor ikke kom som nogen Overraskelse for mig, at Regeringen maa foreslaa Ændringer i den Beskatning. Jeg hævdede Gang paa Gang under Behandlingen af Tobaksbeskatningsloven i Fjor, at dette Forslag finansielt ikke vilde kunne holde. Tiden har givet mig Ret, og den gav mig endog Ret paa et meget tidligt Tidspunkt; og jeg formoder, at naar min Spaadom ikke gik helt i Opfyldelse, nemlig at man vilde komme til at beskæftige sig med dette Forslag endnu en Gang i 1922, var det, fordi man ikke ønskede at komme saa hurtigt igen til Rigsdagen og fortælle, at de finansielle Beregninger, som man hævdede vilde holde, og som man hævdede, at man havde Sagkundskabens Ord for vilde holde, fuldstændig var slaaet fejl. Resultatet foreligger nu, og en af de væsentligste Aarsager til, at Lovforslaget ikke har kunnet holde, er jo den, som jeg paapegede overfor den højtærede Finansminister, at det blev en Nødvendighed at ændre Satserne for Cigaretternes Vedkommende, idet man ikke kunde indføre en yderligere Beskatning paa Forbruget af Cigarer op til fra 20 pCt. til 50 pCt., medens man samtidig slet ikke rørte Cigaretterne, og Forbruget af den Grund vilde forskyde sig over paa de billige Cigaretter, navnlig i den Periode, vi nu er indé i.

Trods det, at den højtærede Finansminister og for øvrigt ogsaa den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, i Fjor benyttede stærke Udtalelser, da jeg

foreslog, at man skulde stryge de 2 nederste Satser for Cigaretter, har det vist sig, at det ærede Medlem Hr. Drachmann i Dag tager Konsekvensen af sin Fejltagelse, idet han i Dag siger, at det rigtigste var sikkert at stryge de to Satser. Den højtærede Finansminister gør det ikke helt ud, men foreslaar at slaa de to Satser sammen til een Sats af 35 Ø. pr. 100 og samtidig ændre Beskatningen for Cigaretter fra 2 til 2½ Ø., saa at Afgiften dér hæves til 65 Ø. pr. 100. Jeg tror som i Fjor, at det rigtigste vil være at stryge de to nederste Skatteklasser. Jeg skal sige, hvorfor jeg tror, det vil være nødvendigt. Ved samtidig at hæve Skatteklassen fra 2 til 2½ Ø. til 65 Ø. skaber man nemlig Mulighed for, at Lovforslaget ikke finansielt vil holde, idet Forskellen i Beskatningen paa en 2 Ø.s og en 2½ Ø.s Cigaret vil være hele 3 Kr. af de 5 Kr., der er Forskellen i Detailprisen, og med saa stor en Forskel i Beskatning vil der være Mulighed for, at en Del af de Cigaretter, der hidtil har været i 2½ Ø.-Klassen, vil glide ned i Beskatningen til 2 Ø. og saa kun give en Indtægt af 3½ Kr. til Statskassen. Men der er en anden Side, som fremkommer ved at tage Regeringsforslaget, saaledes som det foreligger. Det er, at man vil faa en rigelig høj Beskatning paa en 2½ Ø.s Cigaret i Forhold til alle de andre Satser. Jeg forstaar, at de Argumenter, man i Fjor førte frem imod at beskatte de billige Cigaretter, ikke er til Stede i Aar, og at man erkender, at det er en Nødvendighed at gøre det. Men jeg tror, det bliver en Nødvendighed, at man saa tænker over, at der kan ske en Forskydning i Forbruget ogsaa over imod andre Tobakssorter. Man rører i Aar ved Cigaretter og billige Cigarer, men ikke ved Tobakken, som er en Forbrugsartikel, som Folk gaar over til, naar de ikke har Raad til at nyde Tobak som Cigarer og Cigaretter, idet de da kan opdage, at der er en billigere Form at nyde Tobak paa, nemlig i Shag-pibe eller i lang Pibe. Dette forekommer det mig, man skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa, da man ellers staar overfor at kunne blive skuffet over Forslagets finansielle Virkning.

Med Hensyn til Forhøjelsen af Afgifter paa de billige Cigarer formener jeg, at naar man ikke vil fortsætte den Udvikling, man indførte ved Loven af 18. Februar i Fjor, som jeg mener, der ligger en Tendens i, som jeg ofte har skildret i dette høje Ting, og som jeg er en Modstander af, vil det rigtige være, naar Forslaget finansielt set ikke kan gaa, at den højtærede Finans-